

VISE N VIS

Vise N Vis is een nieuwe bindrubriek in de Nederlandse Vliegvisser dat een verregaande samenwerking aangaat met de VNV website (www.vnv.nu). In het blad wordt telkens een aantal vliegen besproken, waarbij het accent komt te liggen op de wijze waarop je deze vliegen vist. Zowel het binden als de praktijk worden getoond op de website. De vliegen die deze keer besproken, gebonden en worden gevist, zijn de Mink Booby, de Foamhead Wooly Bugger, de Peter Ross, de Black Pennell en de Teal Blue and Silver.

TEKST HANS BOCK
BINDEN MARCO WISMEIJER
FOTO & FILM VINCENT DERKS

Mink Booby

Als je de Booby ziet, begrijp je meteen de naam van de vlieg. Niet voor niets spreken sommige vliegvissers niet over boobies, maar over 'Dolly Partons'.

De vlieg heette oorspronkelijk Booby's Nymph. Dat heeft te maken met de manier waarop de vlieg voor het eerst werd gebruikt. Engelse reservoirvissers zagen dat veel insecten een luchtbel gebruikten om vanuit de wierbedden naar het oppervlak te stijgen. De luchtbel houdt het insect in het wateroppervlak, terwijl het ontpopt van het nimfstadium in een vliegend insect. Om deze fase te imiteren, bond men op de kop van een nimf een klein bolletje piepschuim. Vaak zat dat in een stukje van een panty, om het op die manier goed in te kunnen binden. Deze boobienimfen werden met een drijvende lijn gevestigd en waren bijzonder productief. Later werd ook een plukje marabou ingebonden, om de pootjes en vleugels van het uitkomende insect te imiteren. Hierdoor nam de vangkracht van de boobie verder toe. In een later stadium werden grotere boobies gebonden. Die imiteren kleine visjes en worden aan een snelzinkende lijn gevestigd. Ook bevatten ze twee bolletjes piepschuim, in plaats van één, omdat er nu geen luchtbel, maar oogjes worden geïmiteerd. Het is deze vorm van de boobie die tegenwoordig hoofdzakelijk wordt gebruikt. De bolletjes piepschuim zijn inmiddels vervangen door steviger foam. Dat is in veel verschillende kleuren te koop.

Hoe kan er met een boobie worden gevestigd? Een boobie is van oorsprong bedoeld om 'huppelend' over de grond te vissen. Dit doe je door aan een snelzinkende lijn een leader van ongeveer een meter te knopen, de lijn in te werpen en te wachten totdat de lijn op de bodem ligt. Door het drijfvermogen van de boobie zal deze niet op de grond komen te liggen, maar boven de grond blijven zweven. Door nu de lijn een stukje binnen te strippen, zal de boobie naar de grond bewegen. Zodra de strip gestopt is, stijgt de boobie weer tot zover de leader dat toelaat. Het is deze op en neer gaande actie die de vlieg zo succesvol maakt. Hoe lang je de zweeffase van de vlieg laat duren, bepaal je natuurlijk zelf. Sommige vliegvissers laten de boobie na het inwerpen minutenlang boven de grond zweven en wachten eigenlijk gewoon tot een vis de boobie pakt. Uit onderwatropnamen blijkt overigens dat forellen de boobie vaak in de gaten houden en er met hun neus tegenaan staan. Op het moment dat na een periode van zweven de strip wordt ingezet en de boobie naar beneden wil duiken, slaat de vis vaak toe.

Wij doen het deze keer graag eens anders. Ten eerste binden we de vlieg op een andere manier en vissen we er ook anders mee. Een klassieke boobie is opgebouwd uit foamoogjes met een lijfje van chenille en een marabou staartje. Vanwege de geweldige actie van mink gebruiken wij voor onze boobie minkzonker. Ook gebruiken we niet het conventionele boobiefoam, maar zogenaamd pop-up-karper-foam. Dit foam heeft een hoger drijfvermogen en is sterker. Vanwege het hogere drijfvermogen stijgt de boobie na het strippen sneller en ontstaat een pittigere actie. Het nadeel van de minkzonker, vergeleken met chenille, is dat na het inbinden achter de oogjes een plat stukje ontstaat. Zoals op de bindfilm is te zien, wordt dit opgelost door de binddraad te splitsen en minkhaartjes van de zonkerstrip in de lus te leggen en het open gedeelte hiermee vol te dubben. Op die manier ontstaat een mooie volle overgang van de oogjes naar de minkzonkerstrip.

Bij het vissen laten we de zinklijn nu eens niet geheel tot op de bodem af-

zakken. Na het inwerpen wachten we een aantal seconden en vissen we de boobie min of meer actief door het water. Door schoksgewijs te strippen, en dus korte pauzes tussen de strips in te laten, krijgt de boobie wel zijn op en neer gaande actie. Op deze manier krijgt de boobie nauwelijks echte zweefmomenten, waardoor het vervelende slikken van de vlieg tot een minimum beperkt wordt. Juist het slikken van de boobie is de reden waarom de vlieg in sommige Engelse reservoirs verboden is. Zoals Patrick de Schutter in zijn artikel elders in dit blad schrijft, hoeft het slikken van een boobie door een forel geen probleem te zijn, als de vlieg maar weerhaakloos is en de tippet buiten de bek van de vis doorknipt wordt. De vis bevrijdt zich op die manier vaak binnen enkele minuten van de vlieg en dan zie je deze weer aan het oppervlak verschijnen! Door na het inwerpen van de lijn de afzinktijd te variëren, kunnen verschillende waterlagen worden afgevestigd. We hebben voor dit artikel op de beschreven manier gevestigd op het Oostvoornse Meer (OVM) en op De Ronde Bleek. En zoals op de foto's en het filmpje is te zien, hebben we aan witte en oranje minkboobies goed gevestigd. Geen enkele keer hebben we last van slikkers gehad.

Foamhead Wooly Bugger

De Foamhead Wooly Bugger werd al in een artikel over het OVM in nummer 101 van dit blad genoemd. In feite kan deze vlieg gezien worden als een kruising tussen een Wooly Bugger en een boobie.

De foamkop geeft de vlieg het drijvend vermogen. Het is zeer belangrijk dat het juiste foam voor de vlieg wordt gebruikt. Het zogenaamde 'knutsel泡沫' is te dicht van structuur en kan de vlieg niet zwevend houden. De vlieg zinkt als de overige materialen vocht opnemen, waardoor de actie ervan verloren gaat. In de materialenlijst op internet zie je dat wij voor de kop Fly Foam gebruiken. De Foamhead Wooly Bugger wordt op dezelfde wijze gevestigd als hiervoor bij de boobie is beschreven. Ook deze vlieg bracht diverse forellen in het net en werd geen enkele keer geslikt.

Wij denken dat een deel van het succes van deze vliegen ook komt doordat er vanaf het oog van de vlieg geen tippetmateriaal naar 'boven' loopt, zoals bij de meeste andere vistechnieken. De vliegen worden als het ware ondersteboven aangeboden.

Op wateren waar dit is toegestaan, combineren we de Mink Booby en de Foamhead Wooly Bugger graag met een natte vlieg. We doen dat door deze aan een zijlijntje te knopen, ongeveer een meter boven de foamvlieg. We doen dit ten eerste omdat we vissen met natte vliegen geweldig vinden, maar ook omdat deze vliegen de actie van de foamvlieg niet nadelig beïnvloeden. De foamvlieg heeft genoeg drijfvermogen om een natte vlieg na de strip omhoog te trekken. Het idee van deze combinatie is dat het voor de forel moet lijken of onze boobie achter de natte vlieg aanzit. De vis gunt de foamvlieg zijn prooi niet en valt aan. Onze ervaring is dat meestal de foamvlieg door de forel gepakt wordt, maar soms wordt ook aan de natte vlieg gevestigd. Deze techniek wordt ook bij het vliegvissen op zeebaars en zeeforel succesvol toegepast.

Voor dit artikel zijn de Peter Ross, de Black Pennell en de Teal Blue and Silver gebonden.

Voor de verschillende bindfilmpjes / visvideo surf u naar: www.vnv.nu/visenvis

